

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*

CAUSAL FACTORS INFLUENCING SUBJECT RESEARCH LEARNING ACHIEVEMENT OF PRE-SERVICE OF SURIN RAJABHAT UNIVERSITY

วนิดา หอมจันทร์

Wanida Homjan

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Surin Rajabhat University, Thailand

สุชาติ หอมจันทร์

Suchart Homjan

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Buriram Rajabhat University, Thailand

วัชรารณ เรืองสิทธิ์

Watcharaporn Ruangsit

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Surin Rajabhat University, Thailand

E-mail: wnda700@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ ประชากรคือนักศึกษาครู ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3 และ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,582 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 204 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม มีตัวแปรเชิงสาเหตุ จำนวน 5 ตัว ได้แก่ คุณภาพของการสอน การรับรู้การใช้เทคโนโลยี เจตคติต่อวิชาวิจัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความตั้งใจเรียน ส่วนตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.80 ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัย คือ ความตั้งใจเรียน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่มี

* Received 15 May 2022; Revised 28 May 2022; Accepted 30 May 2022

อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัย ได้แก่ เจตคติต่อวิชาวิจัย คุณภาพของการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลเท่ากับ 0.87, 0.54 และ 0.96 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 0.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรเชิงสาเหตุทั้งหมดรวมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัย ได้ร้อยละ 84.00

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปัจจัย, นักศึกษาคู

Abstract

The objectives of this research article were to examine the causal factors influencing the subject research learning achievement of pre-service at Surin Rajabhat University. A quantitative research methodology was used in this research. The population of pre-service. Bachelor's degree, regular semester, 3rd and 4th year, Surin Rajabhat University, the academic year 2021, 1,582 people. The samples consisted of 204 pre-service of Surin Rajabhat University, which were selected by cluster sampling. Five causal variables include the quality of teaching, awareness of the use of technology, attitudes towards research subjects, motivation for achievement, and willingness to study. The dependent variable was the achievement of research subjects, semester 1, the academic year 2021. The research instruments were the 5 rating scale questionnaires. Percentage, average, and standard deviation were statistics used to perform analysis. Path analysis using the prepackaged program LISREL 8.80. The research result found that The factors that directly influenced the achievement of research subjects were the willingness to study, which had an influence value of 0.26 with statistical significance at the .05 level. Factors that directly and indirectly influence research achievement include attitudes towards research subjects, quality of teaching, and motivation for achievement, which had influence value of 0.87, 0.54 and 0.96 respectively, and factors that indirectly influence academic achievement was awareness of the use of technology which had influence value of 0.30 with statistical significance at the .05 level. All causal factors could explain the variance of subject research learning achievement at 84.00%.

Keywords: Achievement, Factors, Pre-Service

บทนำ

การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพและประสิทธิภาพของครู ดังนั้นผู้ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพครูจึงสมควรให้ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ การจัดการศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครูจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนานักศึกษาครูให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อพัฒนานักศึกษาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียน โรงเรียน และความรู้พื้นฐานในการสอนซึ่งถูกกำหนดลงในลักษณะของสาขาครุศาสตร์ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการและส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ เมื่อพิจารณาจากหลักสูตรการผลิตครูในปัจจุบัน โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู และวิชาที่เป็นเนื้อหาสาระของความรู้ ส่วนหนึ่งประกอบไปด้วยรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัยซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่มีเนื้อหาสาระความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน และผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ (ประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู, 2563)

ดังนั้น ในการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ นักศึกษาครูต้องมีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยซึ่งเป็นสมรรถนะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต การพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีความสามารถในการเป็นครุนักวิจัยในชั้นเรียน เป็นมโนทัศน์สำคัญที่จะทำให้ให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการสอนและการเป็นครูที่ดี ช่วยเตรียมความพร้อมให้กับผู้ที่ก้าวเข้าสู่วิชาชีพครูในอนาคตได้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการเป็นครู สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสอนได้ (จุฑามาศ ศรีจำนงค์, 2561) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การผลิตครูของประเทศที่ประสบความสำเร็จระดับนานาชาติที่ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกและพัฒนาครูที่เลี้ยงให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวิธีวิทยาการสอน และการวิจัย (อภิภา ปรัชญพทุทธิ, 2560)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่จัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง มุ่งผลิตและพัฒนา นักศึกษาครูให้มีความรู้ตาม มาตรฐานความรู้และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ รวมทั้งมีคุณลักษณะของบัณฑิตวิชาชีพครูที่พึงประสงค์ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาครูให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางการศึกษาในกลุ่มวิชาชีพครูและวิจัยประจำสาขาในกลุ่มวิชาเอก โดยได้จัดทำการสอนในรายวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อำนาจการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นั้น ประกอบด้วยหลายคณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งจะได้เห็นได้

ว่านักศึกษาที่เรียนรายวิชานี้มาจากหลายหลายคณะจึงมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากทั้งในด้านความรู้และความสามารถจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาเรียนจบคอร์สในรายวิชานี้แล้วยังไม่สามารถทำวิจัยได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือทำได้ไม่เพียงพอ ยังขาดความเข้าใจในกระบวนการวิจัย (พิมพ์ปวิณ์ สุวรรณโณ และปราณี หล้าเบญจ, 2562) โดยภาพรวมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีการเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมการทำวิจัยซึ่งจะแยกส่วนจากกัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกรว่ารายวิชาเป็นวิชาที่ยากต่อการทำความเข้าใจ มีกระบวนการทำวิจัยที่ยุ่งยากซับซ้อน ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ เช่น นักศึกษาไม่สามารถดำเนินงานตามแผนการดำเนินการวิจัยจึงส่งผลทำให้การส่งรายงานการวิจัยล่าช้ากว่ากำหนดและได้ผลการเรียนเกรด C⁺ และ C เป็นส่วนใหญ่ และนักศึกษาบางคนมีโอกาสได้เกรด D⁺ และ D ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL 8.30) เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องเชิงสาเหตุของทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นหรือยืนยันว่าทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ (पुलวงศ์สุขสว่าง, 2560) วิธีการวิเคราะห์เช่นนี้สามารถแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม จะทำให้ได้ปัจจัยที่สามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและนำมาพัฒนาปรับปรุงในการผลิตนักศึกษาครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยเสนอขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3 และ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่และรายวิชาการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,582 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 204 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการของแฮร์และคณะ (Hair, J. et al.) อย่างน้อย 10 - 12 ตัวอย่างต่อ 1 พารามิเตอร์ (Hair, J. F. et al., 2010)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัด/สอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ แบบสอบถามคุณภาพของการสอน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติต่อวิชาวิจัย แบบวัดความตั้งใจเรียน และแบบวัดการรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม/แบบวัด ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการจากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นสร้างแบบสอบถาม/แบบวัด ตามรูปแบบวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยเขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมตามโครงสร้างของนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ โดยสร้างแบบสอบถามคุณภาพการสอน จำนวน 15 ข้อ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 15 ข้อ แบบวัดเจตคติต่อวิชาวิจัย จำนวน 15 ข้อ แบบวัดความตั้งใจเรียน จำนวน 15 ข้อ และแบบวัดการรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี จำนวน 15 ข้อ แล้วนำแบบสอบถาม/แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาด้านวิจัย และด้านวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ว่าข้อคำถามแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ พิจารณาเฉพาะค่า IOC > .50 ขึ้นไป นำแบบวัดที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ คือข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยคัดเลือกไว้จำนวนตามต้องการ ชุดละจำนวน 10 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .76 - .89 แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หาค่าความสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรทั้งหมด ทำให้ได้เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ทำการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุตามรูปแบบตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรม โปรแกรมลิสเรล 8.30 (LISREL 8.30) ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยใช้วิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (Masimum Likelihood Estimate : ML) ใช้ค่าสถิติวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) เป็นค่าสถิติที่ตรวจสอบความตรงในภาพรวมทั้งหมดของโมเดล ค่าสถิติในกลุ่มนี้มี 5 ประเภท (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ได้แก่ 1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานว่าง

ฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์หรือไม่ ถ้าค่าไคว-สแควร์มีค่าเข้าใกล้ศูนย์หรือเท่ากับจำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom) มาก แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) ดัชนีความกลมกลืน (Goodness of Fit Index : GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 ดัชนี GFI มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) ดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดัชนี AGFI นี้มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 4) ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษส่วน (Root Mean squared Residual : RMR) ดัชนี RMR เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของค่าดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ 0 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 5) เศษเหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Residual) ประกอบด้วย 5.1) เมตริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดล (Fitted Residuals Matrix) เมตริกซ์ระหว่างผลต่างของเมตริกซ์ S และ $\Sigma\theta$ ซึ่งจะมีทั้งความคลาดเคลื่อนในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบมาตรฐานซึ่งค่านี้ไม่ควรมีค่าเกิน 2.00 ถ้าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล หากค่ายังเกิน 2.00 ต้องทำการปรับโมเดลใหม่ 5.2) คิวพล็อต (Q-plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอไทล์ปกติ (Normal Quartiles) ถ้าได้กราฟที่มีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 6) ค่ารากกำลังสองความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .05 แสดงว่าโมเดลกลมกลืนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ถ้าค่าที่ได้สูงขึ้นถึง .08 แสดงว่าเกิดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าประชากร

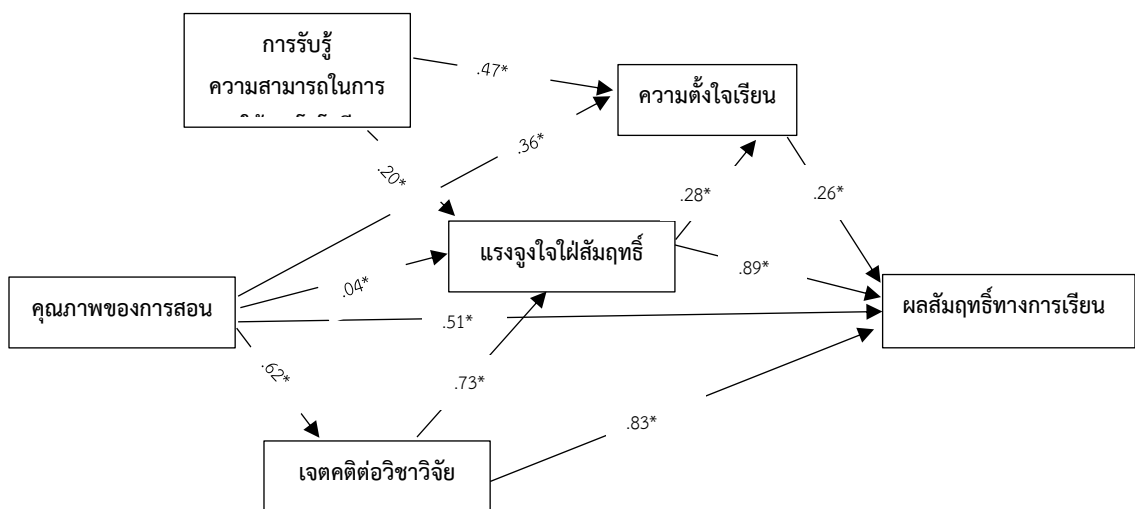
ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนมาตรฐานอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปร แสดงดังตารางที่ 1 และภาพที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนมาตรฐานผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปร

ตัวแปรเชิงสาเหตุ	ตัวแปรผล											
	เจตคติต่อวิชาชีพ			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			ความตั้งใจเรียน			ผลสัมฤทธิ์		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
- คุณภาพของการสอน	0.62		0.62	0.04	.45	0.49	0.36	0.01	0.37	0.51	0.03	0.54
- การรับรู้การใช้เทคโนโลยี				0.20		0.20	0.47		0.47		0.30	0.30
- เจตคติต่อวิชาชีพ				0.73		0.73				0.83	0.04	0.87
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์							0.28		0.28	0.89	0.07	0.96
- ความตั้งใจเรียน										0.26		0.26
R^2		0.39			0.64			0.66			0.84	

ภาพที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาชีพของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 1 สรุปค่าอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ หลังปรับโมเดลในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณภาพของการสอน มีค่าอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาวิจัย โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .51 .36 .04 และ .62 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรความตั้งใจเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .01 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีค่าอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความตั้งใจเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .20 และ .47 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรความตั้งใจเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .30 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติต่อวิชาวิจัย มีค่าอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .83 และ .73 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .04 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความตั้งใจเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .89 และ .28 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรความตั้งใจเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .07 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความตั้งใจเรียน มีค่าอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .26 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้แก่ ความตั้งใจเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังจะเห็นได้จากนักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียน สนใจเรียน จะมีความมุ่งมั่น ความเอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่สนใจจากแหล่งเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็น ห้องสมุดหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ นักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงมีสติอยู่เสมอและยังมีการวางแผนล่วงหน้า

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษา เช่น Anastasi, A. ที่ว่า ความตั้งใจเรียนเป็นความสนใจและเอาใจใส่อย่างจดจ่อต่อการเรียน การทำแบบฝึกหัด การหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ ความตั้งใจเรียนเป็นแรงผลักดัน ให้ผู้เรียนพยายามประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน เพื่อบรรลุเป้าหมาย คือ ความรู้ ความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Anastasi, A., 1970) ตามที่งานวิจัย สุชาติ หอมจันทร์ และคณะ ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ความตั้งใจเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา (สุชาติ หอมจันทร์ และคณะ, 2561)

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้แก่

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยแสดงว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีความปรารถนาที่จะเรียนให้รอบรู้ต้องการเรียนให้เก่งกว่าคนอื่น มีความมานะในการเรียน มีความรับผิดชอบที่จะทำกิจกรรมใดๆ ให้บรรลุเป้าหมาย โดยไม่คิดย่อท้อต่ออุปสรรค ซึ่งจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยสูงด้วยสาเหตุเพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะนิสัยของบุคคลที่เรียนวิชาวิจัย นอกจากนี้แล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะรู้ว่าเมื่อตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปแล้วจะเกิดผลอย่างไรตามมาสามารถคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้จากการกระทำของตนเองจึงทำให้บุคคลกลุ่มนี้ พยายามทำปัจจุบันให้ดีที่สุดด้วยคุณลักษณะเหล่านี้ย่อมจะทำให้ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงส่งผลให้เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยสูงตามไปด้วยเช่นกันผลการวิจัยนี้สอดคล้องทฤษฎีของ McClelland, D. C. ที่กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงต้องมีความกระตือรือร้นในการกระทำสิ่งใหม่ ๆ ทำงานที่ท้าทายความสามารถของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองพยายามทำงานเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเองด้วยมั่นใจสามารถตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตนเองทำงานเป็นระบบสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ (McClelland, D. C., 1953) นอกจากนี้จากการศึกษาของ ทิพวัลย์ เรื่องเดชสิริพงศ์ และภักดีวิภา สมเพ็ง ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทิพวัลย์ เรื่องเดชสิริพงศ์, 2561); (ภักดีวิภา สมเพ็ง, 2558)

2.2 เจตคติต่อวิชาวิจัย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัย แสดงว่า ผู้เรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อวิชาวิจัยก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยสูงตามไปด้วย นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิจัยย่อมรู้สึกว่าการเรียนมีความสำคัญและตั้งใจเรียน เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่า รู้ว่าตนเองมี จุดแข็ง จุดอ่อนตรงไหนและควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร พร้อมทั้งเล็งเห็นความสามารถของตนเอง

ในการเรียนในรายวิชาวิจัย แต่ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาวิจัย เห็นว่าวิชาวิจัยเป็นวิชาที่ยาก รู้สึกเบื่อเมื่อถึงชั่วโมงและไม่พยายามทำ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตามที่ ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ ที่กล่าวว่า เจตคติทางการเรียนเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อฝังใจของคนเราที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินคนเหตุการณ์ในสังคม เรามักเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั่น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้นเจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าพฤติกรรมภายนอก (ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์, 2546) นอกจากนี้งานวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า เจตคติมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปัญญา ชูช่วย, 2551)

2.3 คุณภาพของการสอน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัย แสดงว่า อาจารย์ที่มีคุณภาพการสอนที่ดีจะส่งผลให้ห้องเรียนที่สอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย กล่าวคือ อาจารย์ที่มีความสามารถในการนำเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ อาจารย์ที่มีความสามารถในการให้สิ่งเสริมแรงที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรวมทั้งอาจารย์ที่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตามเหมาะสมย่อมจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของห้องเรียนนั้นสูงด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของบลูม (Bloom, B. S.) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการสอนไว้ว่าคุณภาพการสอนเป็นการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง (Bloom, B. S., 1976) นอกจากนี้ วัฒนาพร ระเบียบทุกซ์ กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ ปรับปรุงตนเอง แก้ปัญหาและค้นพบความรู้ พร้อมทั้งช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้ได้รับความสำเร็จ ดังนั้น ครูจึงมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น คุณภาพการสอนจึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (วัฒนาพร ระเบียบทุกซ์, 2542) ตามที่ผลการวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย; สุชาติ หอมจันทร์ และคณะ ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คุณภาพของการสอนมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปัญญา ชูช่วย, 2551); (สุชาติ หอมจันทร์ และคณะ, 2561)

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ดี มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เป็นอย่างดีด้วย

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมสำเร็จรูปบนวินโดวส์ และการใช้ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลการติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับงานการศึกษาของนักศึกษา ตามที่ Chu, A. Z-C. & Chu, R. J-C. ที่กล่าวว่า การทำความเข้าใจในเทคโนโลยีและการตัดสินใจที่จะยอมรับเทคโนโลยีแล้วนำเทคโนโลยีมาใช้ในการชีวิตประจำวัน คือ การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) ความตั้งใจที่จะใช้ (Intention to Use) การรับรู้ถึงความเสี่ยง (Perceived Risk) ทศนคติที่มีต่อการใช้ (Attitude toward Using) และการนำมาใช้งานจริง (Actual Use) (Chu, A. Z-C. & Chu, R. J-C., 2011)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพของการสอน มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาวิจัย และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรความตั้งใจเรียน ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความตั้งใจเรียน และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรความตั้งใจเรียน ตัวแปรเจตคติต่อวิชาวิจัย มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความตั้งใจและยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรความตั้งใจเรียน และตัวแปรความตั้งใจเรียน มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ความรู้จากผลการวิจัยทำให้พบว่าคุณภาพของการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผ่านตัวแปรต่าง ๆ หลายตัวแปร ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัย ควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การปรับวิธีการสอนหรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปยังนักศึกษา จัดทำสื่อการสอนไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของเอกสารประกอบการสอน หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงการวัดผลประเมินผลนักศึกษาที่หลากหลาย เพื่อให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ตัวแปรเจตคติต่อวิชาวิจัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดูได้จากค่าอิทธิพลทางตรงที่มีค่าสูง ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัย ควรให้ความสำคัญในการสร้าง ปลุกฝัง และส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาวิจัย ความตั้งใจเรียนเป็นอีกตัวแปรที่มีความสำคัญเนื่องจากมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็นผลมาจากหลาย ๆ ตัวแปรที่ส่งผลต่อไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น อาจารย์

ผู้สอนวิชาวิจัยควรเอาในใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีส่วนทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัยควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นในการเรียน รวมถึงการเรียนรายวิชาวิจัยมีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน ตั้งแต่เริ่มแรกไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสืบค้นงานวิจัย การทบทวนวรรณกรรมหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง การจัดพิมพ์เอกสารงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานและการนำเสนอผลการวิจัย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คือ ความตั้งใจเรียน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมได้แก่ เจตคติต่อวิชาวิจัย คุณภาพของการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .87, .54 และ .96 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ดังนั้น อาจารย์ผู้สอน หรือกลุ่มวิชาที่รับผิดชอบควรสร้างความตระหนักให้กับนักศึกษา ชี้แนะแนวทาง กระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักเรียนศึกษา รวมทั้งอาจารย์จะต้องมีวิธีการสอนที่สร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้กับนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเรียนวิชาวิจัยและประโยชน์จากการทำวิจัยโดยแทรกในห้องเรียนขณะทำการสอนหรือนอกห้องเรียนขณะให้คำปรึกษา เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในระดับสูงเช่นเดียวกัน สำหรับข้อเสนอแนะในครั้งต่อไปผู้วิจัยเสนอให้มีการศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น รูปแบบการเรียนออนไลน์ ความฉลาดทางอารมณ์ หรือตัวแปรทางจิตวิทยาใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ ศรีจำนงค์. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพรู มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 12(2), 31-42.

- ทิพวัลย์ เรืองเดชสิริพงศ์. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสม์เรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู. (2563). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 137 ตอนที่ 109 ง หน้า 10 (7 พฤษภาคม).
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิมพ์วิมล สุวรรณโณ และปราณี หล้าเบญจสะ. (2562). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านด้วยการเรียนรู้ที่ใช้การวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 14(1), 1-10.
- พูลพงศ์ สุขสว่าง. (2560). โมเดลสมการโครงสร้าง. ชลบุรี: เอ.พี. บลูปรีนท์.
- ภักดีวิภา สมเพ็ง. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาโยธธา เขต 1. วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี, 4(2), 31-43.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- สุชาติ หอมจันทร์ และคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต, 18(1), 93-102.
- อภิภา ปรัชญพฤทธิ. (2560). การพัฒนารูปแบบการผลิตครูเพื่อรองรับยุค 4.0. วารสารร่วมพหุศาสตร์มหาวิทยาลัยเกริก, 35(3), 114-136.
- Anastasi, A. (1970). Psychological Testing. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Bloom, B. S. (1976). Human Characteristics and School Learning. New York: McGraw z Hill Book.
- Chu, A. Z-C. & Chu, R. J-C. (2011). The intranet's role in newcomer socialization in hotel industry in Taiwan-technology acceptance model analysis [Electronics version]. The International Journal of Human Resource Management, 22(5), 1163-1179.

- Hair, J. F. et al. (2010). Multivariate data analysis: A global perspectives. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, International.
- McClelland, D. C. (1953). Human Motivation. New York: Cambridge University Press.